

Ерліктің куәсіндей

Мықтап бір ойлай қалсақ,
Баспен егер,
Былай деп сөзін бүгіп.
Бастамақ ел:
— Ұлтымның маңдайына,
Біткен ерен,
Ерлердің, алғы сапын,
Бастаған ол.
Емес ол адал жанға,
Кінә қойған,
Аулақ-тың тұман — сезім,
Тұман— ойдан,
Қуатты күш иесің,
Аңғартатын,
Әр кезде өзіне тән,
Тұла бойдан.
Жан болмай дау—айтыста,
Керген өнеш,
Тұрмаған игілерге,
Көлденең еш,
Кердендеп,
Кеуде қакқан,
Жау алдында,
Ешқашан есе беріп;
Көрген емес,
Кірлетпей өле-өлгенше,
Ар-намысын,
Ерлікпен алғыс жаулап,
Алғаны шын
Ағыбай алға басқан,
Жан еді ғой,
Халқының нұр сәулелі,
Арманы үшін.
Шөл басып, бал-қымызбен,

Мөлдір сумен,
Елі үшін қапелімде,-
Мол күрсінген.
Жайсаңдар ауылына,
Жақын қонып,
Арқасын аулақ салған,
Көлгірсуден.
Жауына талай мәрте,
Салыпты ойран,
Танытып зор қуат—күш,
Анық бойдан.
Біз үшін сол бабаның,
Биік рухы,
Мәңгіге өнеге боп,
Қалып қойған.
Тағдырдың көріп кейде,
Қасіретін,
Адалдық алдында тек,
Бас иетін.
Бұл күнде Ақжолтай,
Ағыбайдың,
Ұрпағы қастерлеуде,
Қасиетін.
Біз үшін теңдесіз ол,
Бір асыл ғой,
Теңдессіз екендігі,
Сірә, шын ғой.
Шынтуайтын айтқанда,
Оның әрбір,
Ісі бізге ерліктің,
Куәсіндей.

Әуесхан АМАНЖОЛТЕГІ,

Ойран бекеті.